

Drengen bag skærmen

Eva og Jens har i forbindelse med deres anden praktikperiode på læreruddannelsen planlagt et danskforløb i en 4. klasse. De to praktikanter oplever, at klassen er meget uhomogen rent fagligt, men samtidig er eleverne i klassen yderst sociale. Derfor har Eva og Jens ingen problemer med at gennemføre deres planlagte forløb, og eleverne i 4.C er også tydeligt begejstrede for den afveksling, besøget af de to praktikanter giver i hverdagen. Emil er en ny dreng i klassen. Han er blevet placeret nederst i klassen bag en skærm. Han er blevet overført til 4.C fra en af kommunens specialskoler, fordi Emils forældre har taget en beslutning om, at deres søn skal være tilknyttet en helt almindelig dansk skoleklasse, selvom han både har diagnosen Tourettes syndrom og måske også nærmer sig en ADHD-diagnose. Emil har det meste af sin skoletid været placeret bag en skærm og har således haft sin egen isolerede arbejdsplads i timerne. Denne ordning har specialskolen, hvor han tidligere var tilknyttet, anbefalet læreren i 4.B at fortsætte med.

Eva og Jens har talt om, at de gerne vil have Emil mere med i undervisningen, så de har foreslået Vinnie, som er klasselærer i 4.B, at Emil i deres timer får en helt almindelig plads blandt sine nye klassekammerater som en slags forsøg på yderligere inklusion.

“Det er en meget dårlig ide. Det kan han slet ikke klare, og jeg garanterer jer for, at det kan resten af klassen heller ikke. Specialskolen var i forvejen meget imod, at Emils forældre flyttede ham, og de fast-

holdt, at vi under ingen omstændigheder burde eksperimentere med at fjerne hans afskærmede arbejdsplads.”

Eva, som endnu ikke har oplevet, at Emil udgør noget synderligt problem i undervisningen, bliver nysgerrig: “Men han kan vel ikke sidde bag den skærm hele sin skoletid? Der er vel lavet en plan for, at han også i undervisningen skal inkluderes med resten af klassen?”

“Jamen, klassen kan slet ikke klare den uro, det kommer til at give, og desuden er han jo også tilknyttet vores eget specialcenter, i hvert fald i en overgangsfase. Så jeg synes, vi skal lade dem tage beslutningen. I øvrigt så skal I vide, at Emil hele tiden prøver at undgå at komme med Connie, når hun henter ham til specialundervisning. I det hele taget har det skabt en pokkers larm, at Emil er kommet til. Ja, han kan jo dybest set ikke gøre for det, men sådan et par forældre, altså ... Hvor uansvarlig har man lige lov til at være? Hvordan kan de tro på, at han nogensinde kan begå sig i en normal klasse? Så står vi andre der med problemet, og når knægten så nægter at gå med Connie, som jo altså har fået timer til det her, ender det i en pokkers ballade hver eneste gang. Men så må vi jo vise hans forældre, hvor langt ude deres beslutning er. Nogle mennesker skal have smasket virkeligheden lige op i ansigtet, før de overhovedet vil forstå. Emil er jo uskyldig. Han hører bare ikke til i en klasse som 4.C. Han gider heller aldrig lave noget fagligt. Han sidder bare der og kører rundt på sin stol. Men pauserne er han helt vild med. Det har både jeg og Connie vedtaget at bruge til at presse ham. Han er jo luddoven og laver aldrig noget af sig selv. Så vi er begyndt at sige til ham, at hvis ikke han fx laver den side, vi er i gang med, inden timer er færdig, får han ikke lov til at holde pause med de andre i skolegården. Det har effekt. Han skulle lige først afprøve os et par gange, og da han så, at vi mente, hvad vi sagde, at han faktisk mistede sin pause, så skulle I bare se ham arbejde! Han kan jo faktisk godt begå sig fagligt. Han har sine egne materialer, men jeg tror kun, han er bagud på grund af dovenskab, og så selvfølgelig fordi han bare overhovedet ikke kan koncentrere sig. Nej, Jens og Eva, her har I et virkelig godt eksempel på, hvor langt ude inklusionsloven er. Det er helt skørt, synes I ikke?”

Jens og Eva beslutter sig for at gøre, som Vinnie siger. De er absolut ikke enige med hende, men de har ikke lyst til at blive uenige med

deres praktiklærer, for det er jo hende, der skal være med til at afgøre, om de består praktikken, så de beslutter sig for at droppe planen om at inkludere Emil noget mere i undervisningen.

Arbejdsopgaver til casen

- Diskuter i grupper, hvordan I ville møde en problemstilling som den i casen, hvis I underviste i denne klasse.
- Hvordan synes I, praktikanterne skal reagere på forholdene i klassen?
- Reflekter over, hvordan man kunne samarbejde med dette nye forældrepar i klassen.
- Overvej, om I vil anvende brug af afskærmede arbejdspladser i jeres klasser.
- Diskuter, hvordan I vil etablere et samarbejde med specialcentre i det tilfælde, at I arbejder inden for normalområdet, og et barn flyttes fra specialområdet og ind i jeres klasse.

Anbefalet litteratur

- Quvang, C. (red.) (2016): *Specialpædagogik – En introduktion*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Quvang, C., Molbæk, M. & Hedegaard Sørensen, L. (2014): *Deltagelse og forskellighed*. Aarhus: Systime.